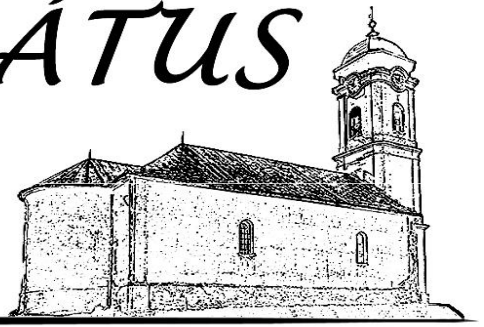

UGRAI REFORMÁTUS HÍRMONDÓ

A Biharugrai Református Egyházközség időszaki kiadványa

Különszám

A tökéletes szeretet

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad! (Ézs 49:15)

Családunkban rendszeresen éljük át a helyzetet, hogy a gyerekek engedetlenek, szófogadatlanok, egymással civakodnak, vagy egyszerűen, ahogy mondani szoktuk „front van”, nehezen találják meg a közös hangot velünk és egymással. Ezek az alkalmak nagyon eltérő válaszreakciót váltanak ki belőlem és feleségemből. Én az atyai szigorral kezelem az ilyen helyzeteket. Drasztikus lépésekkel véget vetek a fennálló vitás helyzetnek. Gyakran büntetéssel, vagy annak a kilátásba helyezésével. A feleségem ellenben szeretettel magához öleli őket. Feloldja magában a fennálló konfliktust, feszültséget.

Bár Jézus szavai nyomán úgy szólítjuk a láthatatlan Istenünket, hogy Atyánk, a Szentírást olvasva gyakran bukkanunk olyan jelzőkre, melyek Isten anyai tulajdonságait hozzák eléink. Igen, olykor atyai szigorral sújt le a törvény megszegése miatt. Máskor viszont megbocsáthatatlannak gondolt bűnöket is elfedez.

A most idézett igében is anyai szerepben láthatjuk a mi Urunkat. A Lukács 13:34-ben pedig egyenesen a kotlóshoz hasonlítja magát. Van-e beszédesebb kifejezése az anyai szeretetnek, mint a kotlós? Mai napig emlékszem, még középiskolában történt egy hittan óra alkalmával, arról beszélt a tanárnő, hogy párválasztás előtt álló fiatal fiúkként nem vonhatunk egyenes párhuzamot a kiszemelt társ és édesanyánk között. Az egyik teljes szépségében tündökölt, a másik (mint a kotlós) kitépdeste a saját tollait, hogy pihe-puha fészket készítsen belőle számunkra.

Mert valóban ilyen az édesanyai szeretet. Önfeláldozó, lemond a saját sérelméről, a vitát szeretettel próbálja meg áthidalni. Ezeket az édesanyákat ünnepejük ma. Erre az önzetlen, mindent megbocsátani tudó szeretetre irányítja mai igénk a figyelmünket. És még erre is rátesz Isten egy lapáttal. „Ha ő (anya) meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!”

A mi Urunk gyakran az orrunkra koppint és figyelmeztet, hogy vétünk parancsolatai ellen. Sokan e mostani időben, a koronavírust is egy könyörtelen isteni büntetésnek jelentették ki, ami jogosan sújt bennünket. De a mi Istenünk több, mint egy szigorú édesapa, egyszersmind egy érző szívű, megindulni képes, szerető édesanya is. Aki számára fontosabb, hogy a közöttünk és közöttte megbomlott jó kapcsolat helyreálljon, mint az, hogy igazának érvényt szerezzen.

Az atyai fegyelmezés után a szeretetteljes megbocsátás és helyreállítás következik. Jézus Krisztus nagypénteki áldozata és húsvéti feltámadása okán, reménységgel várhatjuk mennyei szülőnk szabadító kegyelmét.

Tisztelettel és szeretettel: Szabó Árpád Csaba, lelkipásztor.

2020. május 3., Anyák napja, Biharugra